H
402

Heimatbund Nordfriesland
i. d. N. S. Kulturgemeinde
230

Söl'ring Dechtings en Leedjis

(ütsaacht Steken)

ütdön fan

Andrees Hübbe

fuar di Söl'ring Jungen.

Jest Üplaag.

Aus der „Friesenspende" gestiftet.

Im Buchhandel durch Lucas Gräfe, Hamburg.

V5
S4
Hue

H
402

Leihgabe
Nordfr. Verein
51. 1305

NORDFRIISK INSTITUUT

En gur Frinj kumt ek lecht tö Üntir.

(Söl'ring Spreekuurt.)

Fuar-Uurt.

Wan di Söl'ring Spraak mung üüs ek bluat fuar üüs Tir man uk fuar di Tökumst biwaaret en fasthöl'en uur skel ön höör Dailkhair en Riinhair, da mut jü fastlair uur üs en Skreft-Spraak en uk ön di Skuulen iinföört uur, sa dat di Jungen dit Leesen en dit Skriiwen ön jaar Spraak liir. Aur di Bidüüding en di Wērt fan di Söl'ring-Friisk Spraak sen di miisten jam nü al lung iinig, ek tö mensten di Profesooren fan di germanistik Weetenskep ön di hiili Wārel'. Uk di Söl'ring, diar sa-n wērtfol Gur fan jaar Fuarfaarn āreft haa, sen er ek blinj töögen, en weliginoch, jaar ual' Spraak-Gur fasttöhual'en en üp di kumen Tiren tö forārewin. — Ön'er des Teeken haa-s jam al sent Jaaren töhop slööten, fuar ja weet noch, dat me di Ön'ergang fan jaar Spraak uk jaar Friisendoom, jaar leest Bulwark, fuar altert ön'ergair. Ön'er des Teeken waar da uk dit Söl'ring Leesbok skrewen en dit Söl'ring Leedjibok ütdön, en deling melt höm en nii Frinj: en Bok me „Söl'ring Dechtings en Leedjis“ fuar di Söl'ring Jungen, en bert, dat et ek bluat ön di Skuulen fliitig brükt uur, man uk ön di Harten fan di Jungen di bēst Plaats finj mai!

Sa gung da of Stair, min litj Bok, iin ön di Söl'ring Wārel'; grööt dit Söl'ring Leesbok en dit Leedjibok, wan jam raakest, en sii ali Jungen, diar di ön Hun' nem, dat-s

din Leedjis uk lees, fan büten liir en sjung mai. Plaanti diip iin ön jaar Harten: Lefhair tö jaar Tüs, jaar Ailön', jaar Friislön' en jaar Spraak en Wiis. Maaki des Lefhair sa stark üs en Röt, diar ol'er muar üt jaar Harten rewen uur ken, en auriit uk ek, ali Söl'ring Jungen en hartelk Gröötnis tö siien fan jaar Frinj en Lön'sman

Andrees Hübbe.

Hamborig, Jüüni 1911.

Forteeknis.

I. Dechtings.

Nr. 1. Ual' Söl'ring Riimen . . . . . Sir 11
„ 2. Hen-k en Huan-k . . . . . „ 13
„ 3. Di Wun'er-Suar . . . . . „ 16
„ 4. Tiiv en Hün' . . . . . „ 18
„ 5. Jest Forsjuk . . . . . „ 19
„ 6. Twērtskaul . . . . . „ 19
„ 7. Pua Moðers . . . . . „ 21
„ 8. Nes Pük . . . . . „ 24
„ 9. Di truu Sester . . . . . „ 25
„ 10. Dial aur Is . . . . . „ 27
„ 11. Skiirmonikoog . . . . . „ 28
„ 12. Staademwüfki . . . . . „ 32
„ 13. Stiiner bi Strön' . . . . . „ 33
„ 14. En Injem . . . . . „ 34
„ 15. Litj Faamen en di Ruusen . . . . . „ 37
„ 16. Strön'-Tistel . . . . . „ 38
„ 17. Üüs Köök-Wining . . . . . „ 38
„ 18. Turner-Spröök . . . . . „ 40
„ 19. Gur Mensken . . . . . „ 40
„ 20. Taachten üp Riimen . . . . . „ 41

II. Leedjis.

„ 21. Üüs Söl'ring Lön' . . . . . „ 43
„ 22. Üüs Söl'ring Mooterspraak . . . . . „ 45
„ 23. Di Söl'ring Flāg . . . . . „ 46
„ 24. Bliiv friisk, min Söl'ring Lön' . . . . . „ 47
„ 25. Dit Biikebrenen-Leedji . . . . . „ 48
„ 26. Biike-Soong . . . . . „ 49
„ 27. Piðersdai-Daans-Fēs . . . . . „ 50

Nr. 28. Min Friisenlön' . . . . . Sir 50
„ 29. Faarwel! . . . . . „ 51
„ 30. Welkemen tüs . . . . . „ 52
„ 31. Tö See . . . . . „ 53
„ 32. Seeman's Klaag-Soong . . . . . „ 55
„ 33. Seeman'sblör . . . . . „ 56
„ 34. Raisi-Leedji . . . . . „ 57
„ 35. Mai Muun' . . . . . „ 60
„ 36. Frügi di . . . . . „ 61
„ 37. Somernacht . . . . . „ 62
„ 38. Hārefst-Leedji . . . . . „ 63
„ 39. Di Wunterman . . . . . „ 65
„ 40. Litj Blaiki . . . . . „ 66
„ 41. Waag-Leedji . . . . . „ 68

III. Salemer.

„ 42. Me Got . . . . . „ 69
„ 43. Advent . . . . . „ 70
„ 44. Jööl . . . . . „ 71
„ 45. Pasion . . . . . „ 72
„ 46. Üüs Giloov . . . . . „ 73
„ 47. Üüs Faađer, diar Dü best ön Hemel . . . . . „ 75
„ 48. Ditsalev üp en üđer Wiis . . . . . „ 75
„ 49. Miaren-Salem . . . . . „ 76
„ 50. Inj-Salem . . . . . „ 77
„ 51. Nacht-Böörig . . . . . „ 78
„ 52. Böörig fuar Ön'erdaurt . . . . . „ 79
„ 53. Ditsalev üp en üđer Wiis . . . . . „ 79

I.

Lön's Spraak en Wiis — Lön's Iar.

II.

Üüs Mooterspraak, wü wel höör iari;
Jü bleft, sa lung wü Söl'ring sjung!

III.

Sa lung üs lewest, haa Got fuar Oogen en ön din Hart en waari di, dat dü ön niin Sen' welichst of wat dērst töögen Gotes Giboot.

I. Part.

Dechtings.

1. Ual' Söl'ring Riimen.

a. Rir, rir, me Korev bi Sir:
Miaren kumt di Brir
Me höör ruar Aapler,
Me höör Waagstaapler,
Me gul' Knopen üp höör Sliiv;
Jü wel di hiili Wunter bliiv.

b. Siil, siil tö Kaagelön'
Me en Skep fol Rochel hen!
Wan di Roch da ripet,
Wan di Beri piipet,
Hen om Waagstaapler,
Om en Lēs Aapler.
Wan wü da di Aapler fo,
Da skel ik uk hoken haa.

c. Aa, braa, Briifat,
Nem en Skair en iit wat,
Dö di Hün' en Kat uk wat,
Da uurst dü uk rocht sa fat!
of: [Da uur altermaalen fat].

d. Kāren en Māren jat toog om en Roop;
Kāren wil' en Brirman haa, en Māren wil'-t uk.
Kāren noom en Stiin
En smeet Māren aur Biin:
„Uuha min Biin! — Hur bleev di Stiin?“
Di Stiin, di seet ön Māren höör Biin.

e. Sai en Mai
Stön' āp fuar Dai.
Jat bok jaar Bruar,
Jat bruut jaar Biir,
Jat slachtet jaar Stiir,
En da sair Sai tö Mai:
„Hat es jit soowen Stün' tö Dai.“

f. Diar kām en Mantji fan Nuurđen
Me soowen poltig Juuden,
Me soowen Ausen fuar sin Ploch,
Me soowen Griskin ön sin Skoch:
„Min kjēre litj Faamen, wan dü wel mi haa,
Saa skel dü ali min Griskin faa.“

g. Ik weet en Staatji
Fan en Muarsemböör Naatji,
Lapt üt ön Kuurn
Me en Kraans om Huurn,
Me en Ringel om Snüt.
Min Staatji es üt.

h. Diar wiar jens en litj Faamenki, en wat mun' di tinkt?
Hat lewet fan nönt üs fan Iit en fan Drink.
Dit Iit en Drink wiar altert tö Reer,
En dach wiar dit Faamenki nimer töfreer.

i. Glēsoogi seet üp Stiin-kenbārig.
Stiin-kenbārig bruan' ön'er;
Glēsoogi löp tö di Hinger. —
Wat wiar dit?

k. Diar seet en Spook üp Üülkenbārig
En glüüret ön di Daageruar.
Di Bārig bruan' ön'er,
Di Daageruar spleet:
Da floog di Spook tö di Hinger.

---

2. Hen-k en Huan-k.

(En ual' Söl'ring Stek.)

Hen-k en Huan-k ging jens üt üp Haagen.
Hen-k fuan' en Saaltkuurn,
En Huan-k fuan' en Maaltkuurn.
Dit Ürt wiar klaar; da waar Hen-k sa töstig.
Hen-k fraaget Huan-k: „Mai-k jens Ürt fo?"
„Jaa noch!" swaaret Huan-k — „Wan man ek ön Kaar falst."
Man Hen-k wiar bigiarelk;
Jü fēl ön di Kaar en bleev stuunen üp jen Biin.

Huan-k löp tö di Man en buar höm:
„Man, wet ek Hen-k help?
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin." —
„Naan," sair di Man.

Huan-k löp tö di Hün' en fraaget:
„Hün', wet ek Man bit?
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin." —
„Naan," sair di Hün'.

Huan-k löp tö Knepel en fraaget:
„Knepel, wet ek Hün' slaa?
Hün' wel ek Man bit;

Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin.“ —
„Naan,“ sair di Knepel.

Huan-k löp tö dit Jöl' en fraaget:
„Jöl', wet ek Knepel bren?
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin.“ —
„Naan,“ sair dit Jöl'.

Huan-k löp töt Weeter en fraaget:
„Weeter, wet ek Jöl' slak?
Jöl' wel ek Knepel bren;
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin.“ —
„Naan,“ sair dit Weeter.

Huan-k löp tö Aus en buar höm:
„Aus, wet ek Weeter drink?
Weeter wel ek Jöl' slak;
Jöl' wel ek Knepel bren;
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin.“ —
„Naan,“ sair di Aus.

Huan-k löp hen tö di Klaav en fraaget:
„Klaav, wet ek Aus binj?

Aus wel ek Weeter drink;
Weeter wel ek Jöl' slak;
Jöl' wel ek Knepel bren;
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin." —
„Naan," sair di Klaav.

„Huan-k löp tö Müs en fraaget:
„Müs, wet ek Klaav skiar?
Klaav wel ek Aus binj;
Aus wel ek Weeter drink;
Weeter wel ek Jöl' slak;
Jöl' wel ek Knepel bren:
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen,
Staant man üp jen Biin." —
„Naan," sair di Müs.

Huan-k löp hen tö di Kat en buar höör:
„Kat, wet ek Müs fang?
Müs wel ek Klaav skiar;
Klaav wel ek Aus binj;
Aus wel ek Weeter drink;
Weeter wel ek Jöl' slak;
Jöl' wel ek Knepel bren;
Knepel wel ek Hün' slaa;
Hün' wel ek Man bit;
Man wel ek Hen-k help;
Hen-k es ön Kaar fēlen;
Staant man üp jen Biin." —
„Jaa noch," sair di Kat, „wan-k min Klauen man wēt haa."

NORDFRIISK INSTITUUT

Da löp Kat eeđer Müs,
Müs eeđer Klaav,
Klaav eeđer Aus,
Aus eeđer Weeter,
Weeter eeđer Jöl',
Jöl' eeđer Knepel,
Knepel eeđer Hün',
Hün' eeđer Man,
En di Man her nai Hailer en Haken oflöpen,
Jer hi dit Hen-k āp of Kaar holpen fing.

---

3. Di Wun'er-Suar.

(En ual' Aamring Stek üp Söl'ring.)

Litj Eelki en gurt Eelki
Seet bi Suar tö spenen.
Da fēl gurt Eelki höör Rook ön Suar,
En litj Eelki sproong achterön.
Da wiar di Suar ön'er sa wir,
En her fuul dailk Stegelker.

Litj Eelki ging förter
En kām tö en iipen Baakaun.

Di Baakaun sair: „Maaki mi lerig!
Ik dö di sa fuul wārem Bruar,
Üs man iit maist."
Litj Eelki noom bal' nönt en danket;
Jü noom nönt me töbeek.

Da kām jü tö en Aapelboom;
Di hinget fol dailk Frücht en sair:
„Skori mi man en iit
Sa fuul üs man maist;
Nem uk me sa fuul üs haa wet!"
Litj Eelki danket en noom man en litj Aapel.

Nü kām jü tö en Kü.
Di Kü sair: „Molki mi jens!
Dü sket sa fuul wārem Molk haa,
Üs man drink maist.“
Jü danket en noom man litjet
Fuar di ārichst Töst;
Om hur förter jü kām,
Hur wārmer waar-t.

En fan Fiirens saag jü jit fuul Dailks,
Wat altermaal höör loki wil',
Förter tö gungen.
Man jü taacht: „Ik sen jaa rik inoch
En brük man litjet.“
Jü kām töbeek me di Rook tö höör Sester.
Di flökt üp höör, dat jü üt di Wun'er-Suar
Ek muar menomen her. —
Gurt Eelki sproong salev ön Suar.

Jü kām tö di Baakaun;
Jü kām tö di Boom;
Jü kām tö di Kü.
Di Baakaun sair: „Maaki mi lerig!
Ik dö di sa fuul wārem Bruar
Üs man iit maist.“
Di Aapelboom sair: „Skori mi man en iit,
Sa fuul üs man maist.“
Di Kü sair: „Molki mi jens!
Dü sket sa fuul wārem Molk haa
Üs man drink maist.“

Jü fuan' jit muar Dailks, diar höör loket
En frinjelk buar:
Man jü wil' ales haa.
Gurt Eelki noom sön'er Mait
En sön'er om Dankin tö tēnken,

Fan al dit Gurs sa fuul
Üs man drai kür;
Jü fing en hiili Last.

Man harki! Nü jert jü en Rumlin,
En al dit Gurs soonk wech.
Mođer en Slober
Waar di Grün' ön'er höör Fet.
Jü wil' flöcht, man soonk wech
Sa diip dial!
En kām nimer weđer tö Dai.

---

4. Tiiv en Hün'.

Tiiv: „Stel Hüntji! let din Bölin wiis;
Ik dö di jaa niin Ārig. —
Nü törst ek hungri muar en früüs:
Ik bring di jir en Mārig.

Nü wiis rocht frai en lii di dial."
Hün': „Naan, naan! Ik se, dü wet jir stial;
Diarom best dü me mi sa bliir;
Wat ik tö dön haa, sket bal' hiir."

Di Hün', di bölet, wat er kür,
En waaken waar önt Hüs di Lir
En kām aurjen'. — Wat dör di Tiiv?
Hi kniipet üt, dit maist mi liiv.

Di Hün' her al sa maning Jaar
Dit Hüs biwaaket, dit es waar. —
Hi lair höm nü töfreeren dial;
En diarme es töjen' di Tial.

Boy P. Möller, eeđer W. Hey.

---

5. Jest Forsjuk.

Skātsen laap tö Wunter-Tir!
Hoken mai dit ek?
Drēngki kum; dit Is ken hual';
Nü forsjuk din Lek.

Luki dach! Din Skātsen sen
Jaa sa nii en blank!
Dānen fingst dü wes tö Jööl.
Saist dach uk: „Fuul Dank?“

Mootjí braacht-s! — Nü tēnk jens om,
Wat wiar dit dach net!
Kum, ik help, en daalkens heest
Skātsen ön'er Fet.

Soo! Nü spark di man jens of;
Jir brakst dü ek iin.
Falst dü jens, da kumst uk noch
Weđer üp di Biin!

Skātsen laap tö Wunter-Tir
Uu, wat es-t dach net.
Faađer, jaa, dit wel ik liir.
Ungstig? — Ek en bet!

Andrees Hübbe.

6. Twērtskaul.

En Drēng — sa wat fan soowen Jaar —
Di wiar en Twērtskaul gans en gaar.
Tö Skuul her-s höm jit nimer fingen.
Naan, naan, di Drēng wiar ek tö twingen.

„Ik mai ek hen, ik wel ek liir,
Fant Leesen, Skriiwen gaar nönt hiir;
Ik bliiv itüüs; let mi töfreeren!“ —
Sin Aal'ern wust jam ek tö reeren.

Sa wiar-t ark Dai, sa ging-t ark Week.
Sin Aal'ern kür sin Wel ek breek,
Al wat ja höm bi Uaren tuuset,
En üp sin Rech uk Sliker suuset.

Jens greep sin Faađer höm bi Nak
En wil' höm sa tö Skuul bring, — knak —
Bigent sin Faađer hi tö biten
En Stiiner önt Gisicht tö smiten.

Diar wiar niin Help, en ali Lir
Sair: „Hat es seeker hoochsti Tir,
Dat wat giböört; des Drēng skel nimer
Ön Skuul wat liir, ark Dai uur-t slimer.“

En Mooter seet me Oogen ruar:
„Uu lewer Got, dü helpst ön Nuar;
Uu, wiar üüs Drēngki lewer stürwen,
Da wiar er nimer sa fordürwen!“

Üüs lewer Got, diar ales jert,
En saag, di Drēng wiar lai en twērt,
Stjüürt dial tö Öörd sin Engel waker
Tö Twērtskaul's Hüs, di ārig Raker.

Naist Miaren waaket Twērtskaul āp
En saag en Flail — klip klap klip klap; —
Di föliget höm alerweegen
En dör höm bal' en kraftig Seegen.

Bluat wan hi frai üp Skuulwai ging,
Let höm töfreer dit grögelk Ding. —
Dit Skuulhüs her di Drēng bal' fün'en;
Hi kām diar ön, sin Rech wiar tünen.

Di Flail, di plaaget höm jen Week,
En üs di Beetring-Tir forstreek,
Da wiar di Rech uk ek muar tünen.
Di Drēng wiar frai, di Flail forswün'en.

Andrees Hübbe.

---

7. Pua Mođers.

„Pua Mođers, ik wel di wat sii:
Hoochst Moori es en Knapesii
Sa ruar üs Blör, üs Blör sa ruar.
En diar sa-n Knapesii ek drait,
Di uur nönt reekent, uur biskrait;
Hi stelt riin gaar nönt fuar.“ —

„Ual' dösig Mensk, wat snakest dü?
Me ruar Klöör nari dü din Kü!“
Sa sair Pua Mođers tö Kai Ring.
„Dü heest jaa nönt üs Polt aur Lif
En kenst uk knap jens tēl tö fif.
Tjüü dü di dach sa-n Ding!“ — —

„Pua Mođers, ik wel di wat sii:
Niin Söl'ring Faamen mai di frii,“
Sair tö Pua Mođers Inge Beck.
„Ruar Knapesii dit jert er tö,
Wan en Jungdrēng bi Düür stuun wel
En ön Halfjunken rocht wat gel'.
Diar niinen heer, mai flö.“

„Litj Faamen, drai di man ek eet!
Diar di jens fair, es seeker beet.
Ik sproong jaa lewer dial ön Suar,
Üs dat ik sa jen noom üs di,
Sa-n Slađerpöös, sa-n Pontji-bi!
Gung tüs en tüüti muar!“

Sa üs Kai Ring en Inge Beck
Soong ali Lir ditsalev Stek.
Forseekert Pua uk hön'ertlop:
„Ik wel sa-n Knapesii ek haa,“
Da lachet-s: „Dü kenst niinen fo! —
Dit Jil' liit ek ön Grop!“ —

Wat skul' Pua Mođers ön'ernem?
Hi silt jens waker aur tö Rem.
Di Remsen, ja birat en Saak;
Ja seet al jen en üđer Dai
En wust niin Reer en wust niin Wai.
Dit Ding dit her en Haak.

Ja wil' jaar Sērk hol' süđerfuar
Forsēt, tiin Eelen of jit muar;
Dach wil'-s di Sērk ek ofbreek, naan,
Ja wil'-n forflét sa hiilendal,
Sa üs er wiar, sa fast en pal,
Dit wiar üp Rem di Plaan.

Pua Mođers kām jüst āp fan Strön'
En luket di Forsaamling ön.
Diar seet uk Kreesten, Laus en Pēr,
Diar seet en hiili Kumpanii
Me Knapesii sa ruar en nii;
Dach nemen wust en Reer.

Pua Mođers sair: „Di Saak es klaar;
Di Könst di es jaa gaar ek swaar.
Diartö jert bluat en Knapesii;
En ruaren mut et wiis. Wü wel
En waker, hur di Sērk stuun skel,
Ütbreeri en henlii.“

„I gung da om tö Nuurđer-Ech
En sēt me aliman di Rech
Rocht pal en stram āp töögen Müür

En sküüv en skop, en skop en sküüv;
Da skel di Sērk höm bal' noch iiv.
Ik sii juu da Biskiir."

Diartöögen wiar ek fuul tö siin;
Dit saag di Remsen uk noch iin.
Ja skoov en skopt alnageraats;
Hat ging man altert Toch om Toch.
Da rööp Pua Mođers: „Nü est noch!
Di Sērk staant üp sin Plaats!"

Jawés, di Knapesii wiar wech.
Di Remsen her fuul Wark ön Rech;
Dach me jaar Sērk wiar-s nü töstreek. —
Pua Mođers her en Knapesii,
Sa dailk en ruar, sa blank en nii
En silt tö Söl' töbeek.

Hi kranet me sin Knapesii
Aur Tērp sa sjüntig, stolt en frii,
Sloch me di Jermer döör di Locht,
Di Haur ön Nak, en üp di Biin
Lik üs en Störk bi Senenskiin,
Diar wülems uk jens flocht.

„Naan" — rööp Kai Ring — „dit heer niin Lik;
Fuar höm mut ali üđern wik:
Wat fuar en dailk Jungdrēng es dit;"
En Inge taacht: „Her-k man nönt sair!
Jaa, lekelk es, diar höm jens fair.
Uuha! me unk est üt!" —

Jaa, Kluađer maaki Liren!
Sa wiar-t tö ali Tiren.

Boy P. Möller.

8. Nes Pük.

En Stek fuar Söl'ring Jungen.

„Klabauterman, Klabauterman,
Ik wel tö See; ik mut ütfan.
Ik wel di Wārel' mi bisé.
Klabauterman, kum, nem mi me!“
Sa sair Nes Pük
En sproong üt Lük.

„Diar uur nönt fan, diar uur nönt fan!“
Sa swaaret höm Klabauterman.
„Dü dochst dach nönt fuar See en Skep,
Heest Glüüri-Oogen en tjuk Lep
En tau krüm Biin.
Bliiv ön din Skiin!“

Nes Pük di jaav höm ek töfreer;
Sa-n litj Krabaat let höm ek reer.
Klabauterman ging aur tö Strön',
En Neski töfelt achterön.
Jat kām ön Buurd. —
Di Nacht wiar suurt.

„Klabauterman, hur skel ik hen?“
Sair Neski — „jir es nönt tö sen.“ —
„Sēt dü di boowen āp üp Meest,
Sa üs en Fügel üp sin Nēst
En da sliip iin;
Hat jeft niin Riin.“

En Neski me sin Glüüri-Oog
Hi spliiret jest, man kroop omhooch
En sēt höm boowen āp ön Top
En sloch sin litj krüm Biin töhop
En slöp uk tö
Lik üs en Mö.

Di Miaren kām, di Sen di skintj;
Hat her aur Nacht uk gaar ek rintj.
Man Neski wiar sa stüf en kuul
En sjileft, hat wiar rocht en Gruul.
Hi kām tö Dek
En göölt en Stek.

Da rööp Klabauterman: „Huraa!
Nü siil wü aur tö Aafrikaa;
Diar skel wü me di Wiljen fecht.
Uu Neski, wat uur dit en Klöcht!
Fuar din ruar Haatj
Faist en suurt Taatj.“

„Min litj ruar Haatj mai ik ek mest;
Ik gung nü tüs; ik haa niin Lest,
Tö See tö faaren“ — sair Nes Pük —
„Ik sēt mi weđer ön min Lük.“
„Of Uast, of Wēst,
Itüüs es-t bēst.“

* * *

Diar ek tö-n Seeman skaapen es,
Di bliiv bi Storm en Winj itüüs;
Fuar üđers kür-t höm gung üs Nes:
Hi kür aur Nacht apskailig früüs.
Ön Mooters Nēst
Es-t olerbēst.

Boy P. Möller.

---

9. Di truu Sester.

„Faarwel, faarwel, min hartlef Sester!
Ik mut ütfan; di Faart gair fiir.
Nü skruali ek; ik kum jaa weđer
Aur Jaar en Dai. — Bliiv sün' en bliir!“

„Faarwel, faarwel, min iinichst Brödher!
Dü best jaa ales, wat mi bleev;
Fuar Faadher heer di See unk nomen,
En Mooter slēpt al lung ön Greev.

Nü lēng ik om di ali Daagen;
Min Taachten gung me di jaar Wai,
En ark Inj wel ik fuar di böörigi,
Dat Got di lekelk tüs bring mai.

En ark Inj wel en Lēcht ön Wining
Ik āptjen', wan tö Bēr ik gung.
Dit skel di sii: „Din Sester lewet!
Kum waker tüs! Jü teeft al lung."

Kumst dü da tüs bi-n Hemelswedher,
Of kumst dü om me luuwen Winj,
Bi Nachtertir tö üüs litj Halig,
Da sket min Lēcht noch seeker finj.

Faarwel, faarwel, nü raisi lekelk!
Jit jenmol slaa din Jerm om mi,
Jit jenmol taatji mi üp Sjaken,
En da faar of! — Got wiis me di!" — —

Jaar eedher Jaar wiar al forgingen;
Dit Lēcht ön Wining bruan' ark Nacht,
En altert wiar hi jit ek kemen,
En altert seet jü truu üp Wacht.

Muar Jaaren kām, en üdher Tiren;
Höör Hiir waar wit, en jü waar ual'.
Jü klaaget ek; jü lēngt en hööpet:
Min Brödher skel sin Uurt noch hual'.

Jen Miaren wiar dit Lēcht ütgingen;
Da tört et uk ek lēnger bren. —
„Aa, nü es wes höör Brödher kemen!"
Sa rööp di Naibers en löp hen.

Man jü aliining seet bi Wining.
Fuarbi wiar Lēngen, Ungst en Nuar,
Höör Oogen luket stüf aurt Weeter; — —
Jü salev bleek en stel wiar duar.

Boy P. Möller.

---

10. Dial aur Is.

Snefloken faal fan Hemel;
Di Winj wait stüf en kuul.
En Seeman kumt fan Fastlön':
Hi taacht om Söl' sa fuul.

Hi gair döör Is en Weeter
Ön Heev; hat sniit en rintj.
Hi kumt noch altert fiirer,
Wan uk di Sen ek skintj.

„Wat skel höör Mooter frügi,
Wan ik nü tüs kum mai!
Ik haa fan Lön' of wesen
Al maning Jaar en Dai."

„Her ik jest Söl' tö faatin! — —
Mi tinkt, hat liit sa fiir!" — —
Hi luket en hi luket;
Höm dö di Oogen siir.

Hi skeft di Fet jit lungsem,
Sin Haur sünkt dial üp Brest;
Hi uuremt swaar en aanket:
„Uu, wiar ik er dach jest!"

Sin Fet forsii jaar Tiinsten.
„Man jir, jir liit en Stiin! —
Ik wel en litjet wiili!"
Hi sēt höm en slöp iin.

Di Winj sproong om tö Nuurđen;
Di Flör, di brok dit Is. —
Hi slöp en dremt sa lekelk;
Dach kām hi nimer tüs.

*

Di Sen ging dial. Di Wunternacht
Fēl junk en swaar üp Heev me Macht.

*

Di Sen ging āp. Di Wunterdai
Lair kuul en klaar aur Uaster-Lai.

Jēns Mungard

---

11. Skiirmonikoog.

Hat wiar en kuul Detsember-Dai,
Di Wunter wiar al ön'erwai;
Dach ali Liren früget jam,
Aur dat di helig Jööltir kām.

Uk Inken Taidis, jü wiar bliir. —
Ön Wēsterlön', fan Sērk ek fiir,
Diar uunet jü, wiar jung bifriit
En aarbert ön höör Hüs me Fliit.

Jü her fan Haulk, höör Man, en Breev,
Hurön hi höör fan Skep üt skreev:
„Üp Jöölinj sen ik weđer tüs
Bi di en Dütji ön üüs Hüs.“ —

*

Di Winj wait stüf; suurt Wolken floog
Aur Hemel hen; di See ging hooch.
Tau Daagen bruuset di Süđwēst;
Jen Dai fuar Jööl dör hi sin bēst.

Di Brening tön'ert wilj üp Strön';
Em jert et fiir aur-t hiili Lön',
En Meddai wiar-t; tö olerleest,
Da sproong di Winj om tö Nuurđwēst.

Di See jü raaset, en hat wait
Me Hail, me Tön'er en me Lait.
„Got help di ārem Lir üp See
En bring jam lekelk tö jaar Ree!"

Diar, hur di See höm brakt me Macht,
Stuun dörtig Söl'ring truu üp Wacht.
Da falt en Skot. — „En Skep ön Nuar!
Lik üt ön Wēsten, bütenfuar."

Üp Dünem stuun di Söl'ring, klaar
Ön Nuar tö helpen en Gifaar.
Ja se dit Skep; hat kumt al nai,
Al olter fiir of fan sin Wai.

Me breeken Meest en Röđer dreft
En Triimeest-Skep fan rocht tö left
En āp en dial, hiil sön'er Stjüür;
Di See gair mal er me tö Kiir.

Nü staant et fast, nü es-t üp Strön'.
Di Brening rolet er aur hen.
Di Skeplir skriil; — hat waaret kuurt,
Da riiv di Seeen jam aur Buurd.

En āp en dial di Brening smet
Dit Skep, wat bal' ön Steken splet.
Jit jenmol gair sin Steewen hooch:
Em sjocht sin Noom „Skiirmonikoog".

„Skiirmonikoog!" — fan Lep tö Lep
Sa gair-t — „dit es jaa Haulk sin Skep!"
Jen Oogenblek, of tau, of trii —
Da wiar-t me Skep en Lir fuarbi.

Wel twuntig of muar Seelir bleev;
Di Nuurđsee waar jaar fochtig Greev.
Bluat jen Man swumt üp Seeen hen;
Hi röt me Macht, al wat er ken.

Di Brening fair höm faat en smet
Höm töögen Lön'; — en ön'er Fet
Föölt hi al Grün' en skriilt omhooch
Fol Ungst me hualev-breeken Oog:

„Help, Frinjer, help, en tii mi āp!
Ik sen Haulk Taidis, tii mi āp!"
Di Lir üp Dünem weet nin Reer,
Fuar olter fiir sen-s fan höm skēr.

Da — hiil fortwiiwelt — springt en Wüf
Iin ön di Ker: „Binj mi om Lif
En Toom, man waker! Ik wel gung,
Ik wel höm help, nü teev ek lung!"

Ja höl' höör fast; jaar Hart waar wuk,
En maning sair: „Wü wel-t forsjuk!"
Jen Skeper rööp — hi wiar jit jung —
„Ik waagi-t, Frinjer, let mi gung!" —

En gau om Lif buan'-s höm en Toom;
Dial ging er ön di Brening-Foom.
Man Inken stön' sa duarenbleek
En luket stüf, üs wiar-s fan Streek.

Di Lir üp Dünem höl' dit Toom,
Wat maning Man ön Hun'en noom.
Wel kām di Skeper Haulk uk nai,
Dach altermaal höl'-s höm fuar fai.

Di Uurem höl'-s üp Dünem ön,
En ungstig luket-s dial tö Strön'.
Al greep di Skeper Haulk bi Rech,
Da — toog en See höm weđer wech.

Niin Help! — Haulk dreev ön See töbeek;
Ārm Inken skriilt; — höör Hart wil' breek.
Jen diip, lung Luk fing-s jit fan höm;
Jen Skriil jit jert jü fan sin Stem:

Da swümet-s wech. — Üp Dünem toog
Di Lir di Skeper weđer hooch.
Man Inken braacht ja stel tö Düür
Tö höör litj Hüs, fan Sērk ek fiir.

Di leeter Dai — di Sen ging āp,
Di Storm wiar aur, — ön Dünemgap
Fuan'-s Haulk sin Lik en braacht höm tüs
Tö Wüf en Dütji ön-t litj Hüs.

Diar lair er nü sa bleek en stel:
Sin Mür kür höör nönt muar fortel;
Sin Oogen wiar üp eewig tö;
Sin Hun' kür er höör ek muar dö.

Jaa, hi wiar tüs, jüst üs er skreev,
Tö Jööl, en Inken los sin Breev
Nü weđer üp des helig Inj
En kür höör Ruu en Freer ek finj.

Da saag jü āp bi Wuch en Skelt
Me Riimen, wat höör milj fortelt,
Hü dānen Ruu en Freer skel fo,
Diar Ünlek, Ungst en Kemer haa.

Da waar jü stel en liift, dat Got,
Üüs Faađer, rat aur ark sin Lot.
Jü skreev dit Uurt ön-t Hart höör iin
En sēt et uk üp Haulk sin Stiin:

„Di Seeen fan des Wārel's Tir
Haa üüs üp Öördbaal smeten.
Fol Ungst en Kemer sen wü jir,
Fan Mensken aaft forleten.

Man Got forlet üüs ek: Hi es
Üüs Faađer, wü sin Jungen.
Döör Jeeses liiv wü en sen wes,
Jens seelig tüs tö gungen.“

Andrees Hübbe.

---

12. Staademwüfki.

Ual' Hörnem liit al lung tö sliipen,
Ön Sön' bigreewen gans en gaar;
Bluat jenmol fair-t di Oogen iipen,
Bluat jenmol ali hön'ert Jaar.

Om Mernacht es-t tö Somertiren,
Wan hooch üp Wolken silt di Muun',
Wan Stiaren skiin fan ali Siren,
En wan di See liit stel tö ruun:

Da gair döör Sön' en Dünemhalem
En Weskin hen me litjem Mual,
En Wiis fan en auriiten Salem,
Diar al fuul hön'ert Jaaren ual'.

En fairst dü jens di Wiis tö hiiren,
Da nem din Wai döör Hal'm en Rait,
Gung litjem, litjem, en fan fiiren
Sjochst dü en Blink üs fan en Lait.

En gairst dü naier, uur di Skimer
Sa wit, üs Sne fan Hemel fēl,
Gung langsen förter, teev jir nimer,
Lik üt tö Kresen-Jaakobs-Dēl.

En kumst diar hen, da sjochst dü seten
En Wüfhaur, üs en Engel lik,
Diar lung üüs Öörd al heer forleten
En dialkām fan höör Hemelrik.

Dit Staademwüfki set en klaaget,
Dat Hörnem gans forleesen waar.
Jü hööpet, dat en Uurs jens daaget,
Hur ales weđer lēcht en klaar.

Höör Oogen luki üs tau Stiaren,
Sa milj, sa riin, sa truu, sa frai;
Jü bööricht, dat en Sendai-Miaren
Fuar Hörnem weđer āpgung mai,

Hur al dit Ünrocht, ali Lööogen,
Diar jir ön ual'ing Tir giböört,
Hur al dit Sön' jir es forflöögen
En Hörnem weđer früchtbaar Öörd;

Dat ön nii Tērper maning Mensken,
En kraftfol Slach en stolt fan Sen,
Me fliitig Hun'en, iarelk Wensken
Üp Hörnem jit jens iintii ken. — —

En skul'-t sa kum ön leeter Tiren
Üs Staademwüfki bööricht heer,
Da kumt dit Lek fan ali Siren;
Da es üp Hörnem Ruu en Freer.

Da skintj er aur Nii-Hörnem's Buurem
En Miaren-Sen sa lēcht en ruar;
Da wait aur Hörnem Hemels-Uurem:
Man Staademwüfki kumt ek muar.

Boy P. Möller.

---

13. Stiiner bi Strön'.

Ik wiar itüüs en ging bi Strön';
Di Senskiin lair aur See en Lön'.
Ik ging en taacht en saamelt Stiin;
Ja wiar sa blank, ja wiar sa riin.

Di jen wiar wit, di üđer blö
En green di trēr, en broket tö;
Di fjaart wiar ruar üs glemen Jöl'.
Wat sen di Stiiner dailk üp Söl'!

*

Dach üs ik di Stiiner nü me mi noom,
Forging jaar Glimrin alik üs en Droom. —

Üs Bloomen weli, wan-s ofploket sen,
Sa gair-t me di Stiiner jaar Skimer tö Jen',
Nemst dü jam me tö en üđer Stair,
Hur ol'er di Seewinj muar aur jam tair. —
Wan Mensken swügi, da prötji di Stiin;
Wat-s sii, dit skriiv dü önt Hart di iin:
„Din Tüs, min Drēng, auriit dü ek;
Hat es din Glans, hat es din Lek."

Chr. P. Christiansen.

---

14. En Injem.

Di Stormwinj kām tö Wēsterströn'
Me Rüüs en Riin fan Engellön'.
Sent Miaren wiar hi ön'erwai
En her-t ünlerig di hiili Dai.

Di See heer hi jaaget,
Bi Strön' heer hi faaget,
Om Klef es hi suuset,
Di Hal'm heer hi tuuset.

Fan Dünem di Sön'
Stoov fiir hi aur-t Lön'
En pitsket di Riin
Om Jüchel en Skiin.

Achter Wolken sair di Sen:
„Naan nü uur-t dach rocht riin sken;
Wan ik höm ek jit jens diil,
Fair aur Nacht niin Mensk sin Wiil.“

Di Wolken kroop jam ungstig wech;
Hat waar sa wārm jam achter Rech.
Di Sen kām döör me fol gul' Skiin;
Sin Uurem höl' di Stormwinj iin.

Diar lair en Straal höm üp sin Mür,
Dat hi man efen weski kür:
„Ik haa niin Tir; nü let dach wiis!
Dü weest, ik sen üp Söl' itüüs.“

„Dit maist dü uk noch förter bliiv;
Man nü must di töfreeren iiv!
Dü heest din Rail, en ik haa min,
En eđer fan unk waaret sin.

Man deling wiarst jaa riin üt Stjüür,
En ik kām gaar ek büten Düür.
Nü maat ik uk aur Lön' jens gung;
Wiis dü en litjet net sa lung!

Tö rochter Tir mut ik tö Bēr;
Dü heest di hiili Nacht din Reer.“ —
Sa sair me litjem Mual di Sen
En lair höör Hun' höm ön'er Ken.

Jü fing sin Stormkap höm omhooch
En lachet bliir höm iin önt Oog.
Hi brumet: „Ik wel me di gung;
Wan dü da daansest, ken ik sjung!“

Di Senskiin lachet: „Da man tö!
Dach must ek muar sa grögelk dö.
Skel Senenskiin din Spölki wiis,
Letst dü din Tuuthuurn dailk itüüs!“

Da smeet sin Huurn hi dial bi Strön',
Sin Sköfel stat er ön di Sön';
En Paar lecht Skuur fing hi aur Fet,
Üp Haur sēt hi sin bēst Kaskét.

Döör Tērp sen-s da traket,
Gans litjem haa-s snaket;
Jü kām döör di Rüten,
Hi wesket fan büten.

Jü spölet aur Staal,
Hi floitet ön Taal;
Jü daanset döör Lö,
Hi brumet er tö.

Da sen-s töhop aur Hiir' hen gingen;
Hi heer sin ual'ing Wiis diar süngen;
Jü heer me Gul' dit Ljung aursponen;
Töhop sen-s om di Hooger ronen.

Sa kām-s töleest üp Sērkhof iin.
Di Winj soong om di Likenstiin
En truurig Wiis fan Nacht en Duar,
Forsünken Lek en Mensken-Nuar.

En Injem ging-s aur Greev en Stiin;
Jü taatjet jam me wārem Skiin
En wesket: „Let üüs Faađer reer!
Bi Höm es eewig Lek en Freer."

„Nü mut ik tüs," sair da di Sen;
„Min Spölki, lii di uk man hen!" —
Di Sen ging dial me leest ruar Skiin,
En litjem slöp di Wēstwinj iin.

Chr. P. Christiansen.

---

15. Litj Faamen en di Ruusen.

Litj Faamen ging jens üt ön Guart,
Om Ruusen oftöplokin.
Ja blostert fol; dit maaket höör
Dit Hart fuar Früger bokin.

Jü ploket maning, ruar en wit;
Jü her wel noch fuar Weeken;
Man da bigént-s tö höör Fortröt
Höör diip ön Hun' tö steeken.

„Uuha!“ rööp jü, „wat falsk sen i!
Dit mut ik rocht biklaagi.
Ik wil' juu tö üüs Mooter bring;
Nü dört ik-t bal' ek waagi.“

Man da bigént di dailkst ruar Ruus
Höör ön di Klaag tö mēngen:
„Din Hun'en sen jit olter wuk,
Om eeđer üüs tö lēngen.“

„Dü best jit jung, best jit ek fiir
Ombi ön Wārel smeten,
En Leefdi heer jit tö niin Tir
Din Leewentswai forleten.“

„Wel es din Mooter lekelk, man
Jü heer uk al fuul ler'en.
Dat bi di Ruusen Proter sen,
Dit heer jü lung erfēren.“ —

Litj Faamen kür dit ek bigrip;
Dach ploket jü ek muaren.
Jü ging ofstair ön Taachten diip,
Höör Oogen fol fan Tuaren.

Andrees Hübbe eeđer Stiine Andresen.

16. Strön'-Tistel.

Dü Bloom üp Dünem-Sön' blefst altert nii,
Wan aur di hen uk Wunterstormer jaagi,
Wan Somer-Senskiin-Daagen aur di lii,
Of Uurs-en-Hārefst-Tiren aur di daagi.

Dü Bloom üp Dünem-Sön' blefst altert nii.
Em liit di ek üp Kēmpers Iarenwaien.
En niin jung Faamen wel me di höör flii,
En ol'er uurst dü jens üs Brirkraans draien.

Dü Bloom üp Dünem-Sön' blefst altert nii;
Em iaret nimer di ön frügelk Stün'en.
Bluat wan di Krölen al forwelet lii,
Uur Duarenkraansen jit jens üt di bün'en!

Jēns E. Mungard.

17. Üüs Kööv-Wining.

Bi Wining ön üüs Kööv, diar seet ual' Moodji
Me Prekeltjüch — bi Weel — aur Salembok, —
Fortelt üüs Staadjis, liirt üüs Söl'ring Leedjis,
Wiar fliitig en her-t altert wel sa drok.

En wan tö Somer-Tir ön Guart wü spölet,
Da luket jü döör Wining wel sa bliir;
Di Locht wiar wār'm, di Wining fing jü iipen
En uuremt frii di Hār'm fan See en Hiir'.

Hen ging di Tir, di Wining wiar forhinget;
Wit wiar üüs Moodji üs dit Winingdok.
Höör Hart stön' stel, höör Stair, di bleev nü lerig;
Jü stön' ön Lik, ön Hun' höör Salembok.

Nü seet üüs Mooter üp di Stair bi Wining,
Fortelt üüs Staadjis, klütet, siit en spuan,
Üs Moodji-t dön her — eeđer daaglichs Aarber
Wü altermaal bi höör töhop üüs fuan'.

Ik wiar friimaaket, gurt en kraftig uuren,
Ik wil' tö See; bal' kām di Ofskēr-Dai.
Dit leestlop seet wü altermaal bi Wining,
En Faađer jaav sin Seegen mi üp Wai.

En ik stön' büten, her üüs Guart forleten,
Di Sen ging āp en smeet sin Skiin aur Hüs.
Min Wining wiar sa ruar üs glemen Biiken.
En Tuar ön Oog, rööp ik: „Faarwel min Tüs!"

En nü bigén en lekelk Seemans-Leewent;
Dach min lef Wining, dit aurjēt ik ek;
En arklop, wan ik tüs kām fan min Faarten,
Da lachet mi min Wining bliir aur Hek.

Üs ik jens tüs kām eeđer maning Jaaren,
Da lachet mi min Wining ek muar ön.
Stel wiar-t da hiilendal beeft Wining uuren,
En lerig wiar di Stair, hur-t Spenweel stön'.

Min Wining wiar nü dor en sön'er Leewent,
Üs en lef Oog, wat breeken waar ön Duar,
Aurwukset fan wilj Wiin, üüs Hüsdüür lööken;
Niin Aal'ern fuan ik en niin Sesken muar.

Da maaket ik di Düür en Wining iipen
En let di Seebriis döör di Wining iin
En toog iin ön dit Hüs me Wüf en Jungen:
Da lair üp Wining weđer Senenskiin!

Andrees Hübbe.

18. Turner-Spröök.

Frisk ön din Leewent
En waker tö Biin,
Splet Töök en Wolken,
Jeft bliir Senenskiin.

From en töfreeren,
Al wat uk din Lot,
Fliitig en murig,
Heer-t Leewent niin Prot.

Frügelk me Mensken,
Wār'mhartig ark Tir,
Frinj tö din Frinjer,
Best lekelk dü jir.

Frii hual' di altert
Fan Skan' en fan Sen'.
Sa ken en Turner
En bliir Leewent wen!

Andrees Hübbe,
frii eeđer B. Brons jr.

---

19. Gur Mensken.

Gur Mensken wel, dat Gurs giske
En wel dit hol' uk üđern dö.
Ja sjuk om Gönst, ja sjuk om Iar,
Man ek döör skan'ing Streeken.

Gur Mensken dö — alhü-t uk gair —
Wat Plicht en jaar Giweeten sair.
Ja plaanti Dööcht, ja bār'gi Ruu,
Ja bech jam jir di Hemel!

Jap P. Hansen.

---

20. Taachten üp Riimen.

Faađerlön's-Lefhair bigent, Frinj, itüüs:
Wet en gur Dütsken wiis, wiis en gur Friis.

Kumst uk me Söl'ring ek fiirer üs Huađer,
Likwel es-t beeter, dü draist din **ain** Kluađer.

Kenst dü me suurt Blak gur Taachten dial skriiv,
Ken uk skaank Liren noch gur wiis, dit liiv.

Maatst dü uk wülem hol' faar üt din Sken,
Tēnk, dü must altert dach weđer iin ön.

Kenst dü üp jen Biin ek stuun, da nem tau;
Aarber me hualev Kraft maaket di flau.

Sa üs dit Weeter bal' ēbet, bal' flöđet,
Uur üüs bal' Lek en bal' Unlek ütbröđet.

Gung tö di Dochter, wan Terwark dü heest;
Dēr hi di siir, uur-t dach beeter töleest.

Kööket dit Weeter, fordambet et bal';
Diarom ön Ünlek, Frinj, stuun altert pal!

Wolken me Riin sen en Seegen fuar-t Lön';
Uk ön suurt Daagen skintj Früger iin ön.

Süp ek en dö wat, da heest wat tö iiten;
Dit uur fan maningen aaft jens auriiten.

Pöti di ek twesk Brening en Ref;
Wan jat jam slaa, staanst dü beeter üp Klef.

Draist en Efent, da hual'-t altert riin;
Mensken liif fuul ön di Bütenskiin.

Olter snuar
Jeft niin Bruar.

Daansest büt Reeg dü, uurst trapet üp Fet;
Sa gair-t, wan dü wat forbeeteri wet.

Di Storm wait aaft jens Saaken omhooch,
Diar fan jam salev jit ol'er floog.

Jüst üs di Krölen jam rak tö di Sen,
Lēng uk gur Mensken, tö Got altert hen.

Heest dü jir kēmpet om Waarhair en Bruar,
Sör'gi töleest, Mensk, dat seelig din Duar.

Andrees Hübbe.

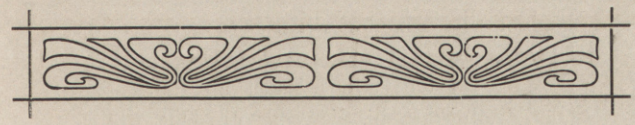

II. Part.

Leedjis.

21. Üüs Söl'ring Lön'.

Bikēnt Wiis fan Thomas Hübbe.

Üüs Söl'ring Lön', dü best üüs helig;
Dü blefst üüs ain, dü best üüs Lek!
Din Wiis tö hual'en, sen wü welig;
Di Söl'ring Spraak auriit wü ek.
Wü bliiv me di ark Tir forbün'en,
Sa lung üs wü üp Wārel' sen.
Uk diar jaar Uuning bütlön' fün'en,
Ja lēng dach altert tö di hen.
Kumt Riin,
Kumt Senenskiin,
Kum junk of lekelk Tiren,
Tö Söl' wü hual'
Aural;
Wü bliiv truu Söl'ring Liren!

Di Seewinj soong me litjem Suusin,
Hur ik üp Söl' üs Dütji slöp;
Fan Strön' jert ik dit eewig Bruusin,
Üs ik bi Mooters Hun' jit löp.

Ik haa di Stairer al bihöl'en,
Diar jens üüs Jungens Hemelrik,
Di Teft ön Uursem, fol fan Krölen,
Üüs Spölplaats bi di Bosk üp Dik.
Kumt Riin e. s. f.

Üüs Taachten hual' jit fast omslüngen,
Wat üüs fan litj āp wert en lef:
Üüs Tērp, hur wü tö Skuul jens gingen,
Üüs Mark, üüs Hiir', di Wai bi Klef,
Ark Stich, hur wü üs Jungen ronen,
Ark Stegelk, diar aur Eeker gair,
Di Hooger, hur wü Biike bronen:
Hat es jit ales üp sin Stair.
Kumt Riin e. s. f.

Di Hooger se sa stolt wü liien;
Üüs Fuartirs Kēmpers wiili diar;
Ual' Tialen weet üüs jit tö siien,
Wat ön forgingen Daagen wiar.
Üüs Fuarfaarn haa fuul hön'ert Jaaren
Jir pluuget en jaar Aarber dön,
En uun wiar-s, fiir aur See tö faaren;
Man Söl'ring bleev-s üp See en Lön'.
Kumt Riin e. s. f.

Üüs Söl'ring Lön', dü best üüs helig;
Dü blefst üüs ain, dü best üüs Lek!
Gair-t aaft üp Wārel' uk forskélig,
Üüs Spraak en Wiis auriit wü ek.
Let altert, wan ön frügelk Stün'en
Wü fan üüs Ailön' sii en sjung,
Üüs lööwi: Wü wel, truu forbün'en,
Üs Söl'ring frai döört Leewent gung!
Kumt Riin e. s. f.

Chr. P. Christiansen.

---

22. Üüs Söl'ring Mooterspraak.

Bikēnt Wiis fan Thomas Hübbe.

Sen wü töhop üs Söl'ring Liren,
Da jeft et mung üüs niin Forskel;
Da föol wü üüs tö ali Tiren
Üs Brödern, diar jam lef haa skel.
Üp Söl'ring Spraak plai wü tö sjungen,
Üüs Söl'ring Soongen wel wü hiir,
Jen Sens di Ual'en en di Jungen,
Jen Sens me Frinjer nai en fiir.
Truu en waar,
Di Kiming klaar,
Rüm Hart — dit skel üüs iari!
Alhur wü sen,
Arkjen
Skel fuar üüs Spraak höm wiarı.

Wü wiar jens gurt en sen litj uuren.
Di Flören reev dit Lön' üüs wech;
Üüs Fiinten plaaget üüs fan Nuurden
En fēl üüs aaft en jemsk ön Rech.
Man likert höl' tö ali Tiren
Üüs helig Mooterspraak wü hooch;
Üüs Fuarfaarn wiar truu Söl'ring Liren,
Diar oler jam fuar Frēmern boog.
Truu en waar e. s. f.

Nii Tiren sen aurt Ailön' kemen,
En ging uk fuul ual' Wiis tö Grün',
Bleev dach üüs Hart jit altert glemen:
Di Söl'ring Röt es stark en sün'.
Wü stuun töhop, bliiv ek aliining,
Strir fuar üüs Spraak, dit liiv man wes!
Diarom hual' fast tö üüs „Foriining",
Al wat jit deling Söl'ring es!
Truu en waar e. s. f.

Jit ek es Söl'ring Spraak forswün'en,
En hur wü Söl'ring Uurter hiir,
Diar fööl wü altert üüs forbün'en,
Of rik of ārm, of nai of fiir.
Üüs Mooterspraak, wü wel höör iari;
Jü bleft, sa lung wü Söl'ring sjung.
Mai jens di Nuurđsee üüs fortiari,
Jer skel üüs Spraak ek ön'ergung!
Truu en waar e. s. f.

Andrees Hübbe

---

23. Di Söl'ring Flāg.

Bikēnt Wiis fan Wilhelm Berger.

Üüs Flāg wait frii aurt Söl'ring Lön'
Hooch ön di Nuurđsee-Winj,
Fan Uaster-Sir tö Wēster-Strön',
Alhur wü Lön'slir finj.
Jü sair üüs, dat wü Söl'ring sen.
Let üüs dit altert wel bitēnk,
En hur wü uk üp Wārel' sen,
Let üüs höör Truuhair skēnk!

Trii Klöören sen er ön üüs Flāg:
Güül jest, da ruar, da blö.
Ja sen fan gur ual' Söl'ring Slach
En wēfti bliir üüs tö:
Güül staant üüs Kuurn tö Somer-Tir,
Ruar es üüs Biiken, blö üüs Oog.
Truu luki wü fan wir en sir
Tö üüs lef Flāg omhooch.

Dü Söl'ring Flāg, dü best min Frinj;
Wai altert aur üüs Söl'!
Wai hooch üp Meest ön Storm en Winj,
Wiis, üs dit Biiken-Jöl',
En Teeken mung di Friisen-Lir,
En Gröötnis tö jam altermaal,
En Löövnis, dat wü tö niin Tir
Üüs Spraak en Wiis let faal!

Tii āp di Flāg, di Flāg tii hooch,
Al wan üp Öörd juu Wai
Juu föört — fan Mooterbrest en Waag
Tö juu leest Leewents-Dai —
Döör Lek of Ünlek, Früger, Nuar,
Tö Piđersdai, tö Bröleps-Lach!
En aur üüs Kest, wan wü sen duar,
Lii hen di Söl'ring Flāg!

Andrees Hübbe.

---

24. Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'!

Wiis: „Im Krug zum grünen Kranze."

Hooch āp ön Dütsklön's Nuurđen,
Ön Mern fan See en Sön',
Diar liit üüs Söl'ring Ailön':
Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'!

Din Dünemer, din Klefen,
Din Hiir', din Mark, din Strön'
Fortel fan stolt ual' Tiren:
Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'!

Soonk maning düüsent Jaaren
Uk ön di Tiren hen,
Sii wü dach üs üüs Fuarfaarn:
Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'!

Fan Hollön' röp üüs Brödern,
Fan Föör en Aamrem's Strön',
Fan Heliglön', fan't Fastlön':
Bliiv friisk, dü Söl'ring Lön'!

Uu, let üüs diarom kēmpi,
Uu, let üüs Harten bren.
Hual' fast din Spraak, din Wiisen,
Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'!

Sa lung di Nuurđsee bruuset,
Sa lung üüs skintj di Sen,
En Söl'ring Harten boki,
Bliiv friisk, min Söl'ring Lön'.

Andrees Hübbe.

---

25. Dit Biikebrenen-Leedji.

Wiis: „O alte Burschenherrlichkeit."

Jir stuun wü Söl'ring altermaal
Forsaamelt, rik en ārem,
Trinjom üüs Hoog, üüs Biikenjöl';
Jir uur üüs Harten wārem.
Sa sen wü-t uun sent ual'ing Tir,
En fuar üüs Wiis üs Söl'ring Lir
Wel wü üüs altert wiari.
Uu Weeden, Weeden tiari!

Üüs Spröök es: „Lewer duar üs Slaav"!
Dit wel wü üüs noch lööwi;
En uk: „Rüm Hart, klaar Kiming" wel
Wü truu üs Söl'ring ööwi.
Auriiten wiis ark Strir en Haat,
Wü stuun töhop me Reer en Daat,
Wü wel üüs Lön's-Brük iari:
Uu Weeden, Weeden tiari!

Flam' hooch tö Hemel, helig Jöl',
En bring üüs Eekern Seegen!
Bal' kumt di Uurs, di Somertir;
Hat spröötet alerwegen.
Me Kuurn bidaket es üüs Lön';
Haa wü di Bāricht-Aarber dön,
Da ken wü saacht üüs niari:
Uu Weeden, Weeden tiari!

Wü gröött di Friisen, fiir en nai;
Wü gröött üüs ual'ing Tiren.
Wü gröött üüs Lön'slir, wat des Inj
Jir kām fan ali Siren.
Wü gröött üüs Jungen, bliir en frai;
Uu, maat ja uk me Lest en Hai
Üüs Biikebrenen iari.
Uu Weeden, Weeden tiari!

Andrees Hübbe.

---

26. Biike-Soong.

Wiis fan Fr. Friedrichs.

Biike fan Söl',
Helig ual' Jöl'
Flami āp!
Skiin aur üüs Lön'
Sa üs dü
Altert heest dön.

Fuaraal'erns Wiis
Es jit itüüs,
Hur om Hoog
Söl'ring jir stuun
Truu töhop,
Üs wü dit uun.

Let üüs da sjung:
Ol'er forgung
Skel üp Söl'
Friihair en Rocht,
Manelk Sen,
Diar höm ek bocht.

Biike fan Söl',
Helig ual' Jöl',
Aal'erns Wiis
Bliiv jir itüüs!
Iinighair
Uuni bi üüs!

Chr. P. Christiansen.

---

27. Piđersdai-Daans-Fēs.

Me di Hun'en gair-t klip klap klip klap,
Me di Fet diar gair-t trip trap trip trap.
Bliir en frai
Wel wü swai
Üp di Söl'ring Piđersdai!

Andrees Hübbe.

---

28. Min Friisenlön'!

Wiis: „Aus der Jugendzeit."

Dü min Söl'ring Tērp, dü min Söl'ring Tērp,
Hur min Uuning es, min Tüs,
Hur sent ual'ing Tir, hur sent ual'ing Tir
Staant min lef ual' Aal'ernhüs,
Kür ik di auriit, kür ik di auriit?
Naan, min Truuhair skel ek breek,
En min Taachten driiv, en min Taachten driiv
Tö di töbeek!

Dü min Söl'ring Lön', dü min Söl'ring Lön',
Dailk üs Nuurđsee-Köningin,
Liist diar stolt bi Macht, liist diar stolt bi Macht;
Jaa min Hart, min Hart es din.
Aur din Mark en Hiir', aur din Mark en Hiir'
Wel ik gung üs Söl'ring frii,
Ön din Skuat wel ik, ön din Skuat wel ik,
Wan-k duar sen, lii!

Dü min Friisenlön', dü min Friisenlön'
Ual' best, dach jit altert jung.
Hur skel ik di finj, hur skel ik di finj?
„Hur em sprakt üüs lef friisk Tung!"
Wiar-t üp Hollön's Öörd, wiar-t üp Hollön's Öörd,
Of üp Dütsklön's Nuurđsee-Strön', —
Es-t ek Friisen-Öörd, es-t ek Friisen-Öörd?
Jaa, Friisenlön'!

Andrees Hübbe.

---

29. Faarwel!

Wiis: „Lieb Heimatland, ade!"

Ik mut ütfan, min Söl'ring Lön';
Faarwel, min Lön', faarwel!
Got föört mi tö en üđer Strön':
Faarwel, min Lön', faarwel!
Dü Ailön', hur sent ual'ing Tir
Min Fuarfaarn uunet üs frii Lir:
Faarwel, min Lön', faarwel!

Dü Tērp, hur ik tö Skuul jens ging,
Faarwel, min Tērp, faarwel!
Hur ik min jest gur Frinjer fing,
Faarwel, min Tērp, faarwel!

Wat wiar min Hart jir maningmol
Fan Früger en fan Lek sa fol:
Faarwel, min Tērp, faarwel!

Dü Aal'ernhüs me Taak fan Stre,
Faarwel, min Tüs, faarwel!
Wan mun' ik di jens weđer se?
Faarwel, min Tüs, faarwel!
Dü Stööwen, hur jens stön' min Waag,
Hur ik des Wārel's Sen jest saag:
Faarwel, min Tüs, faarwel!

En nü töleest, nü skēnk jens iin!
Lef Frinjer al, faarwel!
En fol Glēs Wiin me klaar gul' Skiin,
En da faarwel, faarwel!
Dach wenski, dat aur Jaar en Dai
Ik lekelk weđer tüs kum mai!
Ik mut ütfan, faarwel!

Boy P. Möller.

---

30. Welkemen tüs!

Wiis: „Im schwarzen Walfisch zu Askalon.“
of: „Es stand ein Baum im Odenwald.“

Min Frinj, wat ik sa maning Jaar
Ek sen haa, es töbeek.
Ik weet jit, wan ütfan hi ging,
Üs wiar-t forleeren Week.

Wat ging jens ön di salev Skuul
En spölet aaft sa bliir.
Wat streek töhop aur-t hiili Lön',
Aur Dünemer en Hiir'.

Wat ging uk emsk tö siilen üt
En emsk tö Piđersdai
En emsk tö Biikebrenen hen
Üs Frinjer, truu en frai.

En wan di Tir uk maning Jaar
Unk fan arküđer reev,
En wan di Tir uk blikt unk Hiir,
Unk Frinjskep likert bleev.

„Welkemen tüs, min lef ual' Frinj!
Kuurt es üüs Leewents-Tir;
Üüs Tüs es dach dit olerbēst;
Nü bliiv fuar altert jir!

Kum jaart, min Frinj, en drink me mi
Üp lung forgingen Tir.
Wat stuun töhop, wat hual' töhop
Uk jit ön kumen Tir!“

Andrees Hübbe.

---

31. Tö See!

Wiis: „Mit hunderttausend Stimmen rufts.“

Ik weet noch, Faađer, wat ik wel:
Ik gung tö See, tö See!
Bi-n Triimeest-Skep wel ik mi mel',
Da gair-t ön Luf en Lee.
En Söl'ring sjukt tö See sin Lek,
Bleft ek itüüs, dit heer niin Skek.
Ik raisi, ik raisi, ik raisi me Huraa!
Trala, trala, tralala lalala
Trala, trala, tralala lalala
Ik raisi, ik raisi, ik raisi me Huraa!

Fan Hambor'g siil ik üt sa bliir,
Üs ging-t tö Walfeskfang,
En sen, siil ik uk wel sa fiir,
Üs Söl'ring Drēng ek bang.
Ik klātri frügelk āp üp Raa,
En wan ik uk jens Sliker fo,
Dit maaket, dit maaket, dit maaket ek en bet!
Trala e. s. f.

Ik uur Matroos en weet Biskiir
Me Skep en See en Winj.
Sa wel ik rocht dit Siilen liir,
Of-t stormig es, of linj.
Wan-k ünforwaar'ns önt Weeter kum,
Da ken ik üs en Fesk uk swum.
Da haali-s, da haali-s mi weđer āp ön Buurd.
Trala e. s. f.

Bal' uur ik Stjüürman, dit es frii
Wat üđers üs Matroos.
Üp Seeman-Skuul mut ik jest tii,
Fuarbi es Grap en Spaas.
Man fo ik min Koptains-Patent,
Sen me min Aarber fol bikēnt,
Da siil ik, da siil ik, da siil ik üs Koptain.
Trala e. s. f.

En wan ik üs Koptain jens siil,
Se ik di hiili Wār'l.
Ik krütsi sön'er Rest en Wiil,
Di „Brög" di es min Saar'l.
Ik sen en Köning ön min Rik;
Dit es en Leewent sön'er Lik
Fuar-n Söl'ring, fuar-n Söl'ring, fuar-n Söl'ring
Friisen-Drēng.
Trala e. s. f.

Wat es nü-n Seeman, min lef Frinj,
Wat tinkt di wel diarfan?
Hi liit ön Strir me See en Winj,
Mut wiis en hiili Man.
Hi bāricht Früger, Lek en Iar
En bleft fuar Leewentstir en Hiar.
Tö See da! tö See da! Wel, Drēnger, gung tö See!
Trala e. s. f.

Andrees Hübbe.

---

32. Seeman's Klaag-Soong.

Ain Wiis.

Wat es dach en Seeman fan Jen' en tö Jen',
Diar swerwi en faar mut sa fuul üs er ken.
Hi heer ek fuul Früger, hi heer ek fuul Stair,
Bal' jir en bal' diar hen sin Uuning höm drait.
Hi sjocht höm ek seeker en sön'er Gifaar
Fuul Weeken, fuul Daagen, fuul Stün'en önt Jaar.

Wan-t Nacht uur, da wiilet gur Lön'man en Sküür.
Wan-t wait en fuul storemt, da lokt hi sin Düür.
Man da gair-t tö See: „Ooweral, ooweral!
Ree, reewi! Naa boowen, dit Weđer es mal!"
Al her em uk jer al tau noch sok lüng Biin,
Da maat em aaft likert en Paar jit hur liin.

Wat es dach en Seeman! Al meent er fuar wes:
„Wan-k sa dö, skel-t leki", es-t aaft dach jit mes.
Sa fuulerlai Töögenfal ken er höm finj,
Diar al sin gur Aurslach forjaaget ön Winj,
Sa aaft da foran'ert sin Mur en sin Lek
Ön Armur, ön Kemer, ön Eelent en Skrek.

Wan Rasmus es Feeger — forstuun mi nü wel —
En Winj es di Faamen, diar feegeri skel,
Al tēnkt da di Kaanker: „Ik haa wel niin Nuar;
Min Uuning es höl'en, ik sen ek fan Luar."
Da ken-t höm dach mesi; hi weet ek, hur bal'
Di Feeger höm nem ken me Uuning en al.

Wat es dach en Seeman! Ik wel nü man sii,
Hi fair höm en Brir, en hi let höm bifrii.
Hat waaret man kuurt, hi mut weđer ütfan;
Jü bleft da itüüs, en hi jit da höör Man.
Nü lēngt jü en söricht fan Week en tö Week:
Hi kumt mesken nimer, jaa nimer töbeek!

Jap P. Hansen

---

33. Seemansblör.

Ain Wiis fan Olaf Paulus, Stavanger.

Jung Mooter stön' me höör Soonji bi Strön'
Dial üp Wēster-Sir.
Di Senskiin lair wārem aur Dünemsön',
Aur Nuurđsee sa fiir.

Jung Mooter drüket höm töögen höör Brest
En nüünet en soong:
„Gung dü ek tö See, diar üs en gurt Kest
Al maning forsloong.

Jü es sa jemsk, dach jü glimert sa glēr,
Es wülem sa stel;
Man ark Stair liket en kuul Duarenbēr
Fan Texel tö Söl'.

Din Faađer fuar üt sa frügelk des Jaar,
Niin Wolk wiar tö sen.
Man likert fing höm en Storem ön Snaar,
Di See noom höm hen.“

Litj Soonji rakt bliir sin Jermer omhooch
Ön di Uurslocht linj.
Sin Oogen fölicht en Wolk, diar floog,
Üs-n Skep fuar di Winj!

Andrees Hübbe; frii eeđer B. Brons jr., Emden.

---

34. Raisi-Leedji.

Etfiarelsen fan rik ual' Naiber Nes.

Wiis: „Wenn jemand eine Reise tut.“

N. N.: Wan hoken hol' tö raisin plair,
Weet hi wat tö fortelen.
Dit jest es, dat hi Jil' noch fair,
Om uk wat fuartöstelen.
Altermaalen: Jaa, sok es wel tö liiwen,
wel tö liiwen, wel tö liiwen; dit es wes.
Fortel üüs jit wat förter, ual' Naiber Nes!

N. N. Dit, Frinjer, taacht ik uk jen Dai
En fing tö Kest min Kluađer,
En bal' aur Weeter, bal' aur Klai,
Kām lekelk ik tö Huađer.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Mun' Huađer mi gifēl? Uu naan!
Ön Hambor'g es-t dach beeter.
Hen köört ik me di Iisenbaan
Jit rasker üs aurt Weeter.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Ik fuan' diar maning Frinjer gau,
Bilewet fuul bliir Stün'en;
Man uu, min Jil'pung waar bal' flau,
Min Frinjer wiar forswün'en.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Ik taacht: „Em mut fuarsichtig wiis,
Ek arkjen es tö liiwen.
Ik mut nü jest wat kniipig wiis,"
En eet bluat Böterskiiwen.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N N. Da skreev ik tüs en her uk bal'
En Bārig Jil' üs Stiiner.
Wiar Böterskiiwen uk ek mal,
Eet ik dach lewer fiiner.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Ameerikaa bisaacht ik nü
En kām jest tö Nii-Jork hen.
Fan Friihair kür-s mi ek aurtjüü,
Dach fuan' ik maning Skorken.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Fan Lön'slir raaket ik en Snēs,
Fan Frinjer ek en Skimer;
Jaar Dööcht di wiar uk man fan Glēs.
Ik sair: „Jir bliiv ik nimer."
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Nü stjüürt ik förter üp en Raak
En kām sa eeđer Weeken
Tö Jaapan me sin wun'erk Spraak;
Di wiar tö Tung-ofbreeken.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Ik saag diar Lir me Oogen skküüv,
Mikaado en en Gaisa.
Dit Faamen daanset, maist mi liiv,
Dit ging man hupsa, haisa!
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Fan Jaapan silt ik tö Hongkong,
Fuan' likwiis skküüv-oog't Liren;
Ik raaket diar min Frinj Ling-Long;
Hi buar mi iintokiiren.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Hi sēt en Ön'erdaurt mi fuar:
Risbrii me Kasteröölі.
Niin Gaawel jaav-t; ik her min Nuar,
Maast me min Fingern wööli.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Nü dambet ik tö Singapuur;
Di Liin di wiar wat wārem.
Ik taacht: „Hat-s beeter ön di Nuurđ;"
Uk her di Lir mal Hārem.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Da kām ik tö di ruar See hen,
Hur jens di Juuden waađet.
Uk diar di Warmker bruan' min Sken,
Al wat-k er töögen baađet.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Ik krütset nü tö di Törkii
En saag di Sultan naier.
Tiin Wüfhaur ken en Man bifrii;
Man arkjen es en Skraier.
A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Döör Ungarn en döör Uasterrik
Köört ik tö-t Nuurđsee-Weeter.
Üs-k weđer kām aur Huađer Dik,
Rööp ik: „Itüüs es-t beeter!“

A. Jaa, sok es wel e. s. f.

N. N. Jaa, „Uast en Wēst, itüüs es-t bēst;“
Dit nem di wel tö Harten;
En wan di Wārel' sen dü heest,
Frinj, stopi da din Faarten!

A. Jaa, sok es wel tö liiwen, wel tö liiwen,
wel tö liiwen; dit es wes;
Haa Dank fuar din Fortelings, ual' Naiber Nes!

Andrees Hübbe.

---

35. Mai-Muun'.

Wiis: „Der Mai ist gekommen.“

Di Mai-Muun' es kemen,
Di Uurs heer er braacht.
Fuarbi es dit Lēngen;
Jaa, nü ken wü saacht!
Nü sprööti di Krölen,
Di Fügeler sjung,
Di Boomer ja blostri,
En ales uur jung.

Di Sen skintj sa wārem
Aur Tērper en Hiir',
Aur Mark en aur Inge,
En arkjen es bliir.
Di Kraiter sen büten,
Wit Lumer ja spring,
Frisk Leewent kumt weđer,
Wel Früger üüs bring.

En breer liit di Nuurđsee
En uuremt nü Freer;
Fuarbi es höör Trüwin,
Jü let me höör reer.
En hooch ön di Uurslocht
Siil Möen aurhen,
En blö es di Hemel
Fan Jen' en tö Jen'.

Welkemen, dü Uurstir,
Welkemen bi üüs!
Wü gung di öntöögen
En bliiv ek itüüs.
Üüs Harten ja boki,
En wir uur di Brest
Fan Hööp en nii Wensken
En nii Leewentslest.

Andrees Hübbe.

---

36. Frügi di!

Wiis: „Wem Gott will rechte Gunst erweisen."

Nü frügi di, di Uurs kumt gungen;
Nü frügi di dach, Menskenhart!
Nü jert em weđer Fügelsjungen,
Wan Lörki āp tö Hemel fart.

Di Wunter heer nönt muar tö reeren;
Fuarbi es Frost en Sne en Nuar;
Bal' stuun di Boomer fol fan Bleeren,
En Bloomen blostri güül en ruar.

Sne-Kloken-Bloom bigént tö ringen
Gans litjem, litjem — kenst et hiir?
En sjochst uk di litj Lumer springen?
Wat frügi-s jam, wat sen ja bliir!

En Uurs-Winj wait döör ali Lön'en;
En Engel Gotes ging ombi,
En ales es fan Duar āpstön'en;
Om Puask es kemen — frügi di!

Boy P. Möller.

---

37. Somernacht.

Wiis: „Müde bin ich, geh zur Ruh."

Hooch om Hemel Stiar bi Stiar,
En di Folmuun staant üp Wacht.
Aur di See liit Ruu en Freer;
Lēcht en klaar es Somernacht.

Döör di Dünem strekt di Winj
Linj en luuwen üt Süđwēst,
Taatjet Halm en Gēs en Sön';
Fügelki set stel üp Nēst.

Luki üt, sa fiir dü kenst:
Sölwer liit aur Strön' en Stroom;
Diip ön Kiming silt en Skep.
„Lekelk Faart! ön Gotes Noom."

„Lekelk Rais! — Ik maat noch weet,
Hurfan kumt et? Hur gairt hen?
Kumt et wel üt Is en Sne?
Stjüürt et tö en wārmer Sen?"

Fraagi ek! dü faist niin Swaar.
Aur di See gair maning Wai. —
Gung nü tüs; dü heest tö dön!
Miaren kumt en üđer Dai.

Miaren kumt en üđer Dai,
Hooch di Sen, di Hemel blö. —
Dö din Plicht me Iarnst en Fliit!
Liiv mi, Seegen falt di tö.

Boy P. Möller.

---

38. Härefst-Leedji.

Ain Wiis.

Di Wunter-Tir es ek lung hen;
Di Somer es forgingen;
Gur Härefst di heer sin Bigén
Nü döör di Bäricht fingen.
Di Eekerlön'en haa wü kaal;
Di Boomer let jaar Bleeren faal;
Di Kreeken kum al flöen:
Wü Faamnen mut naa Löen.

Nü gair dit „Klipklap“ Nacht en Dai,
En Mooter set tö sjungen:
„Sa Faamnen, wiari juu nü frai!
Di Juuden kum al gungen.
Dö nü juu bēst, en wiis ek trāg;
Da koopi ik fant fiiner Slach
Tö Skorter en tö Doker
Bosuntji, Kraager-Smoker.

Diar i jit Wams en Ülken föört
En taacht ek om wat wenen,
Da fēl di Aarber mi tö Böörd,
En Waagin bi min Spenen.
Man nü ken i önt Aarber gung
En eeđert uk jens „Haia“ sjung:
Da fo i tö fornemen,
Hurtö i jir sen kemen.

Di Kofi es nü daalkens klaar;
Ik haa uk jit wat Fleten.
En Soker-Böterskiiv sa raar;
Dit fo ik uk noch beten.
Sa, klapsi nü man tö wat flink,
En wan ik röp, da kum en drink!
Wü wel, wan wü üüs wiari,
Uk ek om Biiner tiari.

Sen wü üüs Härefst-Aarber fan,
Da gung wü jest önt Siien,
En eeđert bi me aliman,
Tö püntjin en tö fliien.
Man ik skel bi min Weel somor,
En dit önt Spenen snor, ror, ror,
Tö Werk en tö wat Jaaren
Me Prekeltjüch tö faaren.

Wiar Faađer nü uk man itüüs,
Da wust ik noch sin Gaagen.
Hi tört worentig gaar ek früüs:
Ön Buusem en aur Haagen;
Diar maat hi üs en gurt Sinjöör
Dit Aarber salev reer en föör,
En tweskeniin tö nüti
Wat kuardi en wat klüti.

Se tö jens eeđer Tērsken-Tir,
Wan Lir tö Wunter slachti,
Da kum-s noch tüs, fan wir en sir,
Al jer em-s jens forwachti.
En Seeman, diar hol' Mārig mai,
Sjocht, dat er Lön' tö Härefst fair,
En da bigén fan niien
Di Drēnger om tö friien.

Desjaaring biltj-s jam uk wat iin,
En da ging-s üt tö friien
Ön lenen Boksen wir bi Biin
En wēben Knapesiien.
Man di Tir waar em wel bitaacht:
Wan-s tüs kām fing em Han'jeft braacht.
Jaa, dit wiar jens hok Drēnger!
Sa fent em-s nü ek lēnger."

Jaa Mooter, dit es uk noch waar;
Sok Soongen sen tö liiwen.
Man es nü bal' Juu Kofi klaar
Me di gur Böterskiiwen?
Da let üüs jest önt Drinken gung
En eeđert om desjaaring sjung,
Hur dat et jens fuardesen
Aur Söl'ring Lön' heer wesen.

Jap P. Hansen.

---

39. Di Wunterman.

Wiis: „Stimmt an mit hellem, hohen Klang."

Di Wunterman, di Wunterman,
Dit es en Kiarl fan Iisen.
Hooch āp ön Nuurđen staant sin Hüs,
Hi föölt niin Kol' of Früüsen.

Ünlerig suuset hi ombi,
Plai me di Winj tö flöen;
Bal' es er jir, bal' es er diar,
Üüs hualev duar tö blöen.

Sin Lif es Is, sin Kluar es Sne,
Sin Skuur sen fröösen Suaren;
Hat jeft, al wan hi tö üüs kumt,
Blö Nöösen, Lepen, Uaren.

Hi es en Daanser, mai hol' sjung,
Sin Soong gair döör di Kluađer;
En daanset hi, en sjungt hi jens,
Da früüs wü üs en Skruađer.

Sin Klöör es wit, hi wel fan green
Nönt weet, en uur hi ārig,
Smet ales hi fol Is en Sne
En es diarme ek kārig.

En stuun ön Top di Wininger,
Sen-s hiilendal āpfröösen,
En es dit Is uk wel sa tjuk,
Lapt hi dach sön'er Höösen.

Hi es en Fiint fan Lēcht en Jöl',
Wār'm Hüüsing, Puns en Swēten.
Al wan fuar Frost wü sjilewi,
Da fo wü dit tö weeten.

Wan Lön' en Weeter hart en stüf,
Wan Nuurđ-en-Uastwinj hüüli,
Da es hi bliir, da lachet hi,
Maat altert bi üüs wiili.

Man heer er üüs tö üüs Fortröt
Rocht lung en grögelk plaaget,
Da brakt di Uurs me Macht önt Lön',
Ual' Wunter uur forjaaget!

Andrees Hübbe.

---

40. Litj Blaiki.

Wiis: „Di Wunter-Tir es ek lung hen."

Litj Blaiki wil' en Fügel wiis,
Her bal' tau Jüken fün'en.
Ja wiar sa dailk, en gau fing hi-s
Fast om sin Skol'ern bün'en.

Man uu, litj Blaik sin Flö-Forsjuk
Di jen'icht mal, dach fēl hi wuk:
Hok Bumpen en hok Tuaren,
Litj Blaik lēngt ek om muaren!

Litj Blaiki wil' en Ram hol' wiis,
Her bal' tau Huurner fün'en.
Ja wiar sa dailk, en gau fing hi-s
Fast om sin Fuarhaur bün'en.
Bal' raaket hi üp Mark en Ram;
Di greep höm ön, hi wiar ek tam:
Hok Bumpen en hok Tuaren,
Litj Blaik lēngt ek om muaren!

Litj Blaiki wil' en Salig wiis
Hat es sa dailk tö swumen.
Hi taacht: „Ik mut tö Strön' jens gung,
Om ön di See tö kumen."
Hi toog höm üt, en — jen tau trii —
Löp ön di Brening, wun en wii:
Hok Bumpen en hok Tuaren,
Litj Blaik lēngt ek om muaren!

Litj Blaiki wil' en Rüter wiis;
Hai, es-t ek net tö riren,
En hupsi üp en Hingst sin Rech
Sa stolt fuar ali Liren?
Hi löp büt Tērp en sēt uk bal'
Üp Hingst — di spork — hi kām tö Fal:
Hok Bumpen en hok Tuaren,
Litj Blaik lēngt ek om muaren!

Litj Blaiki wil' en Jeeger wiis;
Hat es sa net tö sjiten.
Hi noom sin Faađer's Bös üt Skaap
En kām uk lekelk büten.

Hi löp tö Hiir', man Mooter saag-t,
Greep höm bi Nak, jer hi dit taacht:
Fuul Bumpen en fuul Tuaren,
Litj Blaik lēngt ek om muaren!

Andrees Hübbe.

---

41. Waag-Leedji.

Wiis: „Schlaf, Kindchen, schlaf!"

Sliip, Soonji, sliip!
Diar büten skriilt en Wiip.
Sin Mooter staant en teeft bi Lēr,
En daalken bringt jü höm tö Bēr.
Sliip, Soonji, sliip!

Sliip, Soonji, sliip!
Tö Bēr es nü di Wiip;
Di Lörkis sliip al lung üp Hiir'; —
Din Faađer es aur See sa fiir.
Sliip, Soonji, sliip!

Sliip, Soonji, sliip!
Dit Weeter es sa diip!
Wan litjem slēpt üüs hartlef Drēng,
Da set ik stel en lēng, en lēng!
Sliip, Soonji, sliip!

Chr. P. Christiansen.

III. Part.

Salemer.

42. Me Got!

Wiis: „Ich bete an die Macht der Liebe.“

Ik luki fan min Wārel's Saaken
Omhooch en böörigi tö Got.
Hi heer aur üüs Sin Oogen waaken;
Fan Höm fing arkenjen sin Lot,
En lekelk es tö ali Stün'en,
Diar jir sin Wai tö Höm heer fün'en.

Hi es üüs nai, wan wü üüs frügi,
Wan bliir aur üüs di Senskiin liit,
En Hi wel uk üüs Tuaren drügi,
Wan wü üüs Bruar ön Kemer iit.
Bi Got heer arkjen Troost jit fingen,
Wan al sin Frinjer fan höm gingen.

En ali Mensken mi tö Siren
Wel ik sa lef haa üs ik ken.
Ik wel bitēnk tö ali Tiren,
Dat wü jir Gotes Jungen sen.
Mai da tö Jen' üüs Daagen iili,
Ön Gotes Hun' skel ik jens wiili.

Chr. P. Christiansen.

43. Advent.

Wiis: „Wie soll ich dich empfangen?“

Sii dach, wat sen wü Mensken,
Sii dach, hur skel wü hen? —
Wan Kristus ek wiar kemen,
Hur ging-t üüs me üüs Sen'?
Let üüs üüs diarom frügi;
Hat heer jaa nü niin Nuar,
Om Tuaren jir tö Drügin
En Ungst haa'n fuar di Duar!

Forlet üüs Hiar di Hemel,
Sin eewig, hiarlik Rik,
Om fuar üüs jir tö sterwen;
Hat heer dach gaar niin lik.
Diarom let üüs üüs fraagi:
Wat skel wü nü bigén,
Om Höm rocht āp tö nemen?
Let's dö üüs Hart Höm hen!

Kum, Jeeses, üüs tö helpen
En weegi üüs di Wai,
Dat wü me Dön en Taachten
Di Dank sii, Dai fuar Dai;
Dat wü Di jir rocht iari
En rocht forfrügi Di,
Dat ek foriifs best kemen
Fuar ark en uk fuar mi!

Sent dü üp Öörd best kemen,
Ken nönt üüs muar forfiir,
Dü heest dit Rik üüs wonen.
Help, dat wü üüs bikiir.

Da uur wü üđer Mensken,
Uur lekelk en uur bliir;
Fuar al üüs Hööp en Wensken
Best Dü; let üüs Di hiir!

Caroline Lewerenz.

---

44. Jööl.

Wiis: „Dies ist der Tag, den Gott gemacht.“
of: „Vom Himmel hoch, da komm ich her.“

Hurom di Kloken deling ring?
Ja wel üüs frügelk Tiring bring:
Hat es jaa Jööl! Nü frügi juu
En let juu daaglichs Aarber ruu.

Kum, let üüs left üüs Hart en Sen
Me Dank tö Got, üüs Faađer, hen,
Diar üüs dit helig Fest heer skēnkt,
Me Lefhair om Sin Jungen tēnkt.

Jaa, Lefhair dreev üüs Hiar tö Öörd;
Üt Lefhair droch Hi Armur's Böörd,
Aur dat biir rik en ārem Lir
Ön Höm jaar Frinj se ali Tir.

Hi es di Waarhair en dit Lēcht!
Uu, maaki dach juu Hart ek techt!
Naan, let Höm iin, dat Hi juu Sen
Me Lēcht en Waarhair ütfel ken.

Sa maning jit ön Junkens gung
En ken tö Dank niin Salem sjung.
Maat-s altermaal di Tiring hiir
En uk me üüs dit Sjungen liir.

Haa Dank, üüs Got, ön Hemel hooch,
Aur dat Din Seen jens tö üüs toog.
Let bi di Krep fan Bethlehem
Üüs Troost fuar-t hiili Leewent nem.

Andrees Hübbe, frii eeđer Caroline Lewerenz.

---

45. Pasion.

Wiis: „Jesu, meines Lebens Leben."

Kristen, kum me mi tö stuunen
Ön'ert Krüts fan Golgataa,
Hur üüs Hiar di Duar heer leren,
Dat bi Got wü Gnaadi fo,
Om Foriiwing üüs to wenen
Fuar üüs maning, maning Sen'en.
Nem üüs Dank, uu Jeeses, hen,
Nü en hen töt Leewents-Jen'!

Luki, hur twesk Öörd en Hemel
Hinget Jeeses, Gotes Seen!
Skaui sin ütfiiremt Jermer,
Hiir sin leest, hart-breeken Gröön;
Se sin Tuurn-Kroon, se sin Plaagen;
Welig lert Hi, sön'er Klaagen.
Nem üüs Dank, uu Jeeses, hen,
Nü en hen töt Leeweents-Jen'

Kum, i Mensken, me juu Kemer,
Me juu Nuar en me juu Sen';
Kum tö Jeeses, tö juu Helper;
Ales lii fuar Fet Höm hen.
Hi wel drai, en Hi wel sör'gi,
Wan wü ön Höm liiv en böör'gi.
Nem üüs Dank, uu Jeeses, hen,
Nü en hen töt Leewents-Jen'!

Dü heest üüs dit Leewent wonen;
Wat skel wü tö Dank Di dö?
Nem üüs Hart me al üüs Lefhair,
Wat wü sen en haa diartö.
Iiv, dat wü di Wār'l' forachti,
Eeđer-t jen, wat Nuar es, trachti.
Nem üüs Dank, uu Jeeses, hen,
Nü en hen töt Leewents-Jen'!

En wan jens üüs Stün' es kemen,
Jeeses, da forlet üüs ek!
Bar'gi üüs döör Duar en Junkens;
Da tört nimer wü forskrek.
Da uur ales Lēcht en Klaarhair.
Wat wü liift haa, uur nü Waarhair!
Nem üüs Dank, uu Jeeses, hen,
Nü en hen töt Leewents-Jen'!

Andrees Hübbe.

---

46. Üüs Giloov.

Wiis: „Ein Lämmlein geht und trägt die Schuld.“

Ik liiv, dat Got almachtig es,
Dat Hi di Wār'l' heer maaket,
Dat Hi, üüs Faađer, aur üüs rat,
Aur Lif en Leewent waaket;
En dat Hi Lefhair, Wishair es,
En dat Sin Wai'n gung nimer mes,
Wan-s aaft uk gung forskélig;
En dat wü Dank Höm skiljig sen
En lik Höm wiis skel, sön'er Sen',
Ark Tir Höm harki welig. —

Ik liiv ön Jeeses, Gotes Seen,
Diar ön di Wār'l' es kemen,
Om Höm fuar üüs tö aawerin,
Di Sen' fan üüs tö nemen;
Sa dat, üs Hi āpstön' fan Duar,
Wü Weshair haa ön üüs leest Nuar,
Wan üt des Wār'l' wü iili.
Hi es üüs Hört en jēt üüs frai
En es üüs ali Daagen nai,
Alhur üp Öörd wü wiili.

Ik liiv ön Got sin Helig Geest,
Diar Troost en Lēcht ütdiilet;
Diar Got sin Uurt üüs klaari wel,
Ön Got sin Sērk jir wiilet,
Alhur em prötjet riin en klaar
„Dit Uurt fan-t Leewent," truu en waar,
Foriiwing fuar üüs Sen'en.
Dit es dit Evangelium,
Hurdöör wü altermaal skel kum
Önt Faađerhüs jens benen.

Hurom ik liiv? Ik wel-t di sii;
Hat es sa lecht en swaari:
Ik liiv ön Jeeses en Sin Uurt,
Wat ik önt Hart biwaari.
Biwiisen, üs di Wārel' jeft,
Brük wü ek fuar di Helig Skreft;
Sok Waarhair uur erfēren.
Üüs Hiar, di ljucht ek; liifst dü dit? —
Sa lung, üs Hi di Waarhair jit,
Iiv di, min Hart, töfreeren! —

Andrees Hübbe.

---

47. Üüs Faađer, diar Dü best ön Hemel.

Wiis: „Nun danket alle Gott.“

Üüs Hemels-Faađer, let
Din Noom bi üüs uur helig!
Tö üüs let kum Din Rik,
Din Wel let üüs dö welig!
Skēnk üüs üüs daaglichs Bruar,
Foriiv üüs al üüs Sen'!
Ek ön Forsjuk üüs föör,
Help tö en seelig Jen'!

Jap P. Hansen.

48. Ditsalev üp en üđer Wiis.

Wiis: „Jesus lebt.“

Got, üüs Faađer, hooch best Dü
Ön Din Hemel aur Din Jungen.
Help üüs, liir üüs, sa dat wü
Welig sen, Din Wai tö gungen,
Dat Din Noom üüs helig es
En Din Rik üüs ek gair mes.

Let Din Wel uk sa fan üüs
Ütföört uur üs fan di Siilen,
Diar bi Di al sen itüüs.
Sör'gi fuar üüs Leewents Diilen, —
Diar forgung, — me daaglichs Bruar;
Let üüs frii fuar Hungers-Nuar.

Wü sen Sen'ers; nemen ken
Sin gurt Skilj bi Di bitaali.
Faađer, aa, foriiv ark Sen';
Let üüs Gnaadi bi Di haali!
Help, dat wü rocht kristelk liiv
En üüs Skiljners uk foriiv.

Skul' en Kemer of en Lek
Üüs wat fuul tö draien maaki:
Got, da sör'gi, dat wü ek
Ünhüür uur, of gaar Di wraaki.
Haa üüs Daagen jir jaar Sum,
Da let üüs ön Hemel kum.

Din es Hoochhair, Din es Macht;
Dü heest ales aur tö reeren.
Din es Wishair; fol Bidacht
Weest Dü ales bēst tö reeren.
Din es Gurhair; diarom dö,
Faađer, jir Din Aamen tö.

Jap P. Hansen.

---

49. Miaren-Salem.

Wiis: „Herr Jesu Christ, Dich zu uns wend'."

Nü let üüs sjung tö Gotes Iar!
En dailk nii Dai es weđer diar.
Di Sen ging āp, di Nacht es hen;
Nü danki al, wat uur'mi ken.

Nii Mur en Kraft heer Got üüs dön.
Sin Gnaadi skintj aur See en Lön'.
Sa let üüs da me frügelk Sen
Üüs Aarber dö, alhur wü sen.

Me Got must dü din Aarber dö,
Da jeft Sin Seegen Hi diartö,
En ek foriifs es Mait en Fliit;
Hi jeft üüs muar üs Drink en Iit.

Hi jeft üüs, wat niin Mensk üüs dēr:
Al Gurs üp Wārel', Lek en Freer,
Rat aur üüs üp üüs Leewents-Wai
En helpt üüs, wan wü Kemer drai.

Wü Mensken kēn üüs salev ek,
Weet ek, wat Ünlek es of Lek.
Hü aaft waar, wat wü Ünlek taacht,
Fan Got tö Lek en Früger braacht!

Dü best, uu Got, üüs Leewents Sen!
Wü wel des Dai me Di bigén.
Wü wel aur Dai Din Waien gung
En Sal'mer aur Din Gurhair sjung!

Andrees Hübbe.

---

50. Inj-Salem.

Wiis: „In allen meinen Taten."

Di Dai es nü forgingen,
Di Inj heer höm bitwüngen,
Di Nacht sünkt dial üp Öörd.
Di Wār'l' liit stel en swüget,
Dach, diar üüs Tuaren drüget,
Hi waaket, en Hi drait üüs Böörd.

Sjochst dü di Stiaren flimrin,
Sjochst dü di Muun' diar skimrin
Ön Junkens fan di Nacht?
Sa tēnk ön junk, suurt Daagen:
Got sjocht din Nuar, din Plaagen;
Hi halt aur Wār'l' en di di Wacht.

Auriitenhair tö iiwen,
Üt Ungst en Nuar tö riiwen,
Skēnkt Got üüs Sliip en Ruu.
Sa lii di hen, töfreeren,
Got staant aur di tö reeren;
Hi meent et gur, Hi meent et truu.

Jerst dü di Brening bruusin,
Jerst dü di Nacht-Winj suusin
Ünlerig aur dit Lön'?
Let wai en sör'gi nimer;
Bal' brakt di Daag'ruars Skimer
Döör Junkens; frügelk skintj di Sen.

Sa nem üüs da bi Hun'en
En help üüs, fast tö stuunen;
Iiv, dat wü Di fortruu,
Üs Jungen jaar lef Faađer;
Da uur-t ark Dai üüs klaarer:
Dü jefst üüs Harten Freer en Ruu.

Andrees Hübbe.

---

51. Nacht-Böörig.

Wiis: „Müde bin ich, geh zur Ruh."

Wan ik trēt en Injem sen,
En di Dai es weđer hen,
Faađer, hual' da ön di Nacht
Aur min Lif en Siil di Wacht.

Haa ik Ünrocht dön aur Dai,
Maaki Dü mi weđer frai
En foriiv mi al min Sen';
Let mi Gnaadi bi Di wen.

Drügi Tuaren, help ön Nuar,
Dö üüs, Got, üüs daaglichs Bruar,
Sör'gi fuar dit hiili Hüs,
Bring üüs jens ön Hemel tüs!

Andrees Hübbe.
[frii eeđer dit bikēnt Leedji.]

---

52. Böörig fuar Ön'erdaurt.

Ain Wiis.

En iarelk Fliit bringt dügelk*) Bruar
En üp en ünforskiljicht Nuar
Uur debelt Bliiđighair din Lot;
Sa söricht Got!

*) waarskiinlig en ual' Uurt fuar „daaglichs".

53. Ditsalev üp en üđer Wiis.

Haa Dank, uu Got, fuar dit
en al Din Gurhair.

Drükfeeler-Forbeetering.

Sir 1 lees: **Āplaag** ön Stair fan Üplaag.
Sir 5 Re 15 fan boowen lees: **Bolwerk** ön Stair fan Bulwark.
Sir 11 leest Re lees: **altermaal sa** ön Stair fan altermaalen.
Sir 30 Re 11 fan boowen lees: **niin** ön Stair fan nin.
Sir 57 Re 17 fan boowen lees: **altermaal** ön Stair fan altermaalen.
Sir 59 Re 9 fan boowen lees: **iintökiiren** ön Stair fan iintokiiren.
Sir 70 Re 9 fan boowen lees: **drügin** ön Stair fan Drügin.
Sir 72 Re 23 fan boowen waant en „!" eeđer Jen'.
Sir 73 Re 22 fan boowen lees: **aur** üüs rat, ön Stair fan üüs rat.

Nachdruck verboten.
Etwaige weitere Auflagen nur mit Genehmigung des Herausgebers.

Drüket fan Hammerich en Lesser, Altona.